

Onderworpen aan HOOP

De hoop van Gods kinderen

18Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

19Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods. **20**Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, **21**in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. **22**Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. **23**En niet alleen zij, maar ook wij zelf, [wij,] die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam. **24**Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet? **25**Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding. **26**En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. **27**En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit. **28**Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn. **29**Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen; **30**en die Hij tevoren bestemd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

De rest van de passage - verzen 19 tot en met 25 - spreekt van het gekreun van de schepping en van de mensheid om bevrijding van de zonde. Hoewel deze bevrijding zal resulteren in de vernietiging van alle fysieke materie

(2 Petrus 3: 8-10 8Doch dit ene mag u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. **9**De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.

10Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden.),

Wij als christenen, die de 'eerstelingen van de Geest' hebben, zuchten ook om dezelfde verlossing van zonde en dood die we in Christus Jezus vinden en die op de laatste dag zal gebeuren

.(Handelingen 17: 30-31 30God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid, heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering moeten komen; **31**omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken.).

We hopen dit alles constant omdat we het niet hebben gezien, en Paulus hier in de verzen 24-25 doet om te hopen wat **1 Korintiërs 13 doet voor liefde** en **Hebreeën 11: 1 doet voor geloof**: zorg voor de juiste definitie. Onze hoop is ons geloof in dat wat we niet hebben gezien, maar voortdurend willen realiseren. Deze hoop zal alleen vervuld worden als we in de aanwezigheid van Christus staan; op dit moment zal ons geloof worden gerechtvaardigd en zal de liefde uiteindelijk zegevieren.

Romeinen 8: 31-39 onderzoeken

De zekerheid des geloofs

31Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn? **32**Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken? **33**Wie zal uitverkorenen Gods beschuldigen? God is het, die rechtvaardigt; **34**wie zal veroordelen? Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit. **35**Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard? **36**Gelijk geschreven staat:

Om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood,

wij zijn gerekend als slachtschapen.

37Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. **38**Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, **39**noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.

We werden beschouwd als schapen voor de slacht. "

Nee, in al deze dingen zijn we meer dan overwinnaars door hem die van ons heeft liefgehad. Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch vorstendommen, noch aanwezige dingen, noch toekomstige dingen, noch krachten, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel, ons van de liefde zal kunnen scheiden van God, dat is in Christus Jezus, onze Heer.

Deze grootse conclusie zou ons hart moeten beroeren en ons krachtig in de Heer bevestigen. Paulus vraagt retorisch in vers 31 wat de conclusies van deze dingen zijn - het feit dat er geen veroordeling is voor degenen in Christus Jezus, dat we worden beschouwd als zonen van God en dus mede-erfgenamen van Christus, dat we door ons huidige lijden zullen bereiken de glorie van de aanwezigheid van God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus bij de laatste openbaring van de laatste - zal zijn. De conclusie is simpelweg, als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?

Als God bereid was om zelfs Zijn eigen Zoon voor ons op te geven, wat zou Hij ons dan niet onthouden?

Als God oordeelt, en we mogen niet worden veroordeeld, moeten we leven en gerechtvaardigd zijn. Christus, die Zichzelf voor ons heeft opgeofferd en uit de dood is opgewekt, zijnde zowel God als mens, bemiddelt nu voor ons in de hemel.

Wat kan er met zulke krachtige bondgenoten vrezen we mogelijk voor de zwakke krachten van de aarde en het kwaad? Kan het zwaard ons van Christus scheiden? Hongersnood? Er is geen kracht die door de machtige hand van God kan breken, en geen enkele hoeveelheid kracht kan de genade die door Zijn offer en opstanding aan ons gemanifesteerd wordt, veranderen. Zelfs al

worden we de hele dag gedood, onze kracht en middelen worden uitgestort en voor niets achtergelaten, we overwinnen nog steeds door Christus en we zijn nog steeds in de liefde van Christus. Zoals Paulus krachtig vaststelt, geen kracht op aarde, onder de aarde, uit het verleden of de toekomst, kan niets ons scheiden van de liefde van Christus. De christen moet overwinnen.

Er is echter één ding dat Paulus niet vermeldt in deze lijst, en dit is een struikelblok gebleken voor onze protestantse vrienden die geloven dat Romeinen 8: 31-39 bewijst dat de christen niet van genade kan vallen. Hoewel het zeker waar blijft dat geen enkele externe kracht ons kan scheiden van de liefde van Christus, kunnen we ons scheiden van de liefde van Christus. Er is niets dat Christus kan doen voor een hart dat niet wil horen en in openlijke rebellie tegen God leeft. De onberouwvolle persoon moet sterven in zijn zonden (Matteüs 12: 31-32); hiervoor is geen vergeving. Deze wonderbaarlijke zekerheid en redding kan daarom niet bestaan voor degene die Christus nooit gehoorzaamt of voor degene die ophoudt Hem te gehoorzamen; ze zijn verloren in hun zonden tenzij ze komen - of terugkeren - naar de waarheid. Geen enkele verzoeking kan je scheiden van de liefde van Christus; geen enkele immoraliteit en goddeloosheid om je heen heeft die kracht. Jij alleen in je geest neemt de beslissing of je de liefde van Christus accepteert en leeft of verwerpt en omkomt.

We waren verloren in onze zonden, volgens de wet van het vlees en voor eeuwig in gevaar voor de dood. Wij hebben, hoe dan ook, Christus gevonden, of misschien heeft Christus ons gevonden. Als we Hem gehoorzamen, geleid worden door de Geest met de Geest in ons, worden we beschouwd als zonen van God en daarom mede-erfgenamen van Christus, en we moeten lijden zodat we als Christus kunnen opklimmen naar heerlijkheid. Dit lijden kan en zal echter niet te vergelijken zijn met de heerlijkheid die zal worden onthuld, die wonderbaarlijke heerlijkheid waar de hele schepping naar smacht in pijn. En vanwege dit alles hoeven we ons geen zorgen te maken, want als God zeker voor ons is, zal geen kracht sterk genoeg zijn om ons te overwinnen. Niets - geen lijden, geen verzoeking, geen persoon of plaats of actie of gebeurtenis, nu, daarvoor of in de toekomst - zal ons kunnen scheiden van Christus, onze Heer. Dit is waar zolang we Hem gehoorzamen, want Hij kan niets voor ons doen als we ervoor kiezen om Hem te weigeren. Laten we worden

aangemoedigd en ernaar streven nederige harten te behouden, correctie te aanvaarden, de race te leiden en alle obstakels die ons kunnen tegenkomen te overwinnen, en voortdurend de reden voor al deze dingen en de hoop die we wensen te hebben vervuld: heerlijkheid van de hemel en de beloning van het zijn in de aanwezigheid van de Vader en de Zoon. Laten we ijverig werken.

Hebreeën 4: 1-11

De rust, die God geeft

1Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven. **2**Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden. **3**Want wij gaan tot [de] rust in, wij, die tot geloof gekomen zijn, zoals Hij gesproken heeft gelijk Ik gezworen heb in mijn toorn: Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan, en toch waren zijn werken van de grondlegging der wereld af gereed. **4**Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al zijn werken; **5**en hier wederom: Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan. **6**Aangezien nog te wachten is, dat sommigen tot die rust zullen ingaan, en zij, die het evangelie eerst ontvangen hebben, niet ingegaan zijn wegens hun ongehoorzaamheid, **7**stelt Hij wederom een dag vast, heden, als Hij door David na zo lange tijd spreekt, zoals boven gezegd werd: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet. **8**Want indien Jozua hen in de rust gebracht had, zou Hij niet (meer) over een andere, latere dag gesproken hebben. **9**Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. **10**Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne. **11**Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen. Opdraagt, zodat we die heilige sabbat van God, de hemel, mogen binnengaan.